

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 19 kwietnia 2018 r. w sprawie T-606/17, CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH, wniesione w dniu 22 czerwca 2018 r. przez CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH

(Sprawa C-415/18 P)

(2019/C 82/02)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (przedstawiciel: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (ósma izba) częściowo odrzucił skargę jako oczywiście niedopuszczalną i częściowo oddalił ją jako oczywiście bezzasadną i postanowił, że skarżąca pokrywa własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 6 listopada 2018 r. – LF/ Google LLC, YouTube Inc., YouTube LLC, Google Germany GmbH

(Sprawa C-682/18)

(2019/C 82/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: LF

Strona pozwana: Google LLC, YouTube Inc., YouTube LLC, Google Germany GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy operator platformy internetowej wideo, na której użytkownicy udostępniają publicznie filmy wideo zawierające treści chronione prawem autorskim bez zgody podmiotów praw autorskich, dokonuje czynności udostępniania w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE⁽¹⁾, jeżeli

— osiąga on przychody z reklam na platformie,

— proces wgrywania odbywa się automatycznie i bez uprzedniego podglądu lub kontroli operatora,

- zgodnie z warunkami korzystania z platformy operator otrzymuje ogólnowiatową, niewyłączną i bezpłatną licencję na filmy wideo na czas ich umieszczenia na platformie,
- operator wskazuje w warunkach korzystania z platformy i w trakcie procesu wgrywania, że zamieszczanie treści naruszających prawa autorskie jest niedozwolone,
- operator udostępnia narzędzia, za pomocą których podmioty praw autorskich mogą doprowadzić do zablokowania filmów wideo naruszających prawo,
- operator sporządza opracowanie wyników wyszukiwania na platformie w postaci rankingów i kategorii treści oraz umożliwia zarejestrowanym użytkownikom przeglądanie listy rekomendowanych filmów wideo na podstawie obejranych już przez nich filmów wideo,

jeżeli nie ma on konkretnej wiedzy na temat dostępności treści naruszających prawa autorskie lub po uzyskaniu takiej wiedzy niezwłocznie usuwa takie treści lub niezwłocznie blokuje dostęp do nich?

2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy w okolicznościach opisanych w pytaniu pierwszym działalność operatora platformy internetowej wideo wchodzi w zakres zastosowania art. 14 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE ⁽²⁾?

3. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy zgodnie z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE faktyczna wiedza o bezprawnym charakterze działalności lub informacji oraz wiedza o stanie faktycznym lub okolicznościach, które w sposób oczywisty świadczą o tej bezprawności, muszą odnosić się do konkretnej bezprawnej działalności lub informacji?

4. Ponadto w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy jest zgodne z art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE to, że podmiot praw autorskich tylko wtedy może uzyskać nakaz sądowy przeciwko usługodawcy, którego usługa polegająca na przechowywaniu informacji dostarczonych przez użytkownika została wykorzystana przez tego użytkownika w celu naruszenia praw autorskich lub pokrewnych, gdy po zawiadomieniu o wyraźnym naruszeniu prawa ponownie doszło do takiego naruszenia?

5. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze i drugie:

Czy w okolicznościach opisanych w pytaniu pierwszym operatora platformy internetowej wideo należy uznać za naruszającego w rozumieniu art. 11 zdanie pierwsze i art. 13 dyrektywy 2004/48/WE ⁽³⁾?

6. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie piąte:

Czy zobowiązanie takiego naruszającego do wypłaty odszkodowania na podstawie art. 13 ust. 1 dyrektywy 2004/48 może zostać uzależnione od tego, że naruszający działał umyślnie zarówno w odniesieniu do własnego czynu stanowiącego naruszenie, jak i w odniesieniu do czynu osoby trzeciej stanowiącego naruszenie oraz wiedział lub rozsądnie przyjmując, powinien był wiedzieć, że użytkownicy korzystają z platformy w celu popełnienia konkretnych naruszeń prawa?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, Dz.U. 2001, L 167, s. 10.

⁽²⁾ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego, Dz.U. 2000, L 178, s. 1.

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej, Dz.U. 2004, L 157, s. 45.